

הרפתקאות עמרי בצפון הרחוק
דבורה עומר
"עמיחי" הוצאת ספרים בע"מ
גדעון

הדמויות
הדמויות העיקרות בסיפור הן עמרי, ג'קי, מיכאל, ננסי, סוזן ומרטין. מיכאל הוא דוד של ג'קי וגם טיס. יש לו מטוס קטן. ג'קי ועמרי הם חברים. ננסי היא החברה של ג'קי, וסוזן היא האחות של ננסי. מרטין הוא חבר של ג'קי. עמרי וסוזן אהבו אחד את השני, אבל שניהם מכחשו את זה. הדמויות האלו הן כמו "ההרדי בויס" וגם "ילדי הקרון". אבל, בספר הזה בסדרה, אין תעלומה שצריך לפתור.
ההתנהגות של הדמויות, בעיקר של עמרי וג'קי, היא דומה להתנהגות של עמרי וג'קי בספר השלישי בסדרה. הילדים הם סקרניים, הרפתקניים, והם הסתבכו הרבה פעמים. אבל הם גם חכמים, ערמוניים, וקצת שובבים. אנחנו לומדים הרבה על ננסי וסוזן בספר הזה. ננסי הבשילה מילדה מתלוננת לאופטימיסט אחרי השיחה שלה עם ג'קי. הוא הראה לה את האחות שלה. סוזן פגע את הרגל שלה ולא היתה יכולה ללכת, וזה כאב לה מאוד. אבל היא התלוננה מעט לעומת ננסי. אז ננסי ניסה להתלונן יותר מעט. אנחנו גם פוגשים את מרטין. ההורים שלו מוגנים עליו יותר מדאי, והוא היה יכול להיות פרוחח. הוא גם התלונן הרבה. האמא שלו בכתה יותר מדאי והיא לא היתה יכולה לחכות בלי לבכות.

העלילה
ג'קי הזמין את הילדים האחרים לטוס איתו לצ'רצ'יל בקנדה עם הדוד שלו. אבל באמצע הטיסה, המטוס הכניס לסערה גדולה וחזקה. הטיס הצליח לנחות את המטוס, אבל הם לא נחו בצ'רצ'יל, אלא איפה שהוא בצפון הרחוק. הם נסו לשרוד, אבל כשכמות האוכל היתה נמוך, הם יצאו מהמטוס. כשהם נסו למצא אוכל, הם פגשו שני אסקימוסים. כולם רכבו על מזחלות לכפר האסקימוסי. שם כולם אכלו והאמריקאים קבלו איגלו משלהם. בינתיים, ההורים של הילדים בכו הרבה. הם פחדו מהאפשרות שלא ימצאו את ילדיהם. סוף סוף, המחפשים מצאו את האמריקאים וכולם חזרו הביתה. הסיפור היה כמו הסדרה של טלויזיה "אי של גיליגן".

הערכה
נהנתי הרבה מהספר הזה. הספר הזה מזכיר לי את הסדרה "אי של גיליגן" בטלויזיה. בכל פרק, האנשים שהיו נטושים על אי נסו למצוא דרך לציוויליזציה. יש להם וגם לילדי הספר מטרה אחת משוטפה: הם רצו להיגאל. גם היו לשני הקבוצים בעיות דומות. הם היו צריכים לאכול, לשתות, וגם לבנות בתים. הספר היה מעניין מאוד, והיו הרבה פעמים שלא יכולתי להניח אותו. אחד מהם היה כשג'קי כמעט מת אחרי שהוא נפל לתוך הבור של סוס הים. עוד פעם היה כשאנטוק (האסקימוסי) ירה בדוב הלבן ברגע האחרון לפני שהדב פגע בילדים. למדתי הרבה מילים כמו קפוא ומזחלת, ולמדתי הרבה על אסקימוסים, תרבותם, ודרך חייהם. אני אמלץ על הספר והסדרה האלה כי הספרים הם מתרגשים, מצחיקים, ומעניינים. אני לא יכול לחכות כדי לקרוא את הספר הראשון בסדרה.

פרק נוסף
חוזרים הביתה
"אני לא יכול לחכות לחזור הביתה ולראות את הוריי!" אמר עמרי.

"הוריי לא יתנו לי רשות לטוס בלבדי עוד פעם," אמר ג'קי, אבל היה ברור לכל הילדים שאף אחד יטוס לבד עוד פעם.

"אולי היה לאמי התקף לב," אמר מרטין, אבל הוא רק חצי צוחק. "היא תאמר שהכל זה הוא בגלל ג'קי."

"הי!" צעק ג'קי.

"תשתוק, בבקשה! מפני שרגלי יותר בריא, אני יכול לישון יותר טוב, ואני עיפה מאוד" אמרה סוזן מהחלק האחורי של ההליקופטר. הרופא נתן לה תרופות ושם סד על רגליה.

"כן," לחשה ננסי.

כולם היו להוטים לחזור הביתה ולראות את הוריהם, לאכול אוכל נורמלי, ולישון במיטה חמה.

"שני הדברים שאני רוצה הם א. שההליקופטר הזה לא יתרסק, ו ב. שאנחנו לא נלכו לבית הספר מחר," אמר ג'קי.

"אנחנו מסכימים," ענו כולם.

"ואני מקוה שלא אטוס עוד פעם לכמה חדשים," אסף הטיס.

בינתיים, בבית דקל, כל ההורים היו סביב השולחן. פתאום, הטלפון צלצל, וכולם קפצו מפחד. אמא של עמרי ענה.

"שלום... מר בראון, שלום, מה שלומך... מה?" אחרי זה היא צעקה בהתרגשות, ניתקה את הטלפון, וצעקה "הם מצאו אותם!!!!!!!"

ההורים היו כל כך שמחים, כולם צעקו בשמחה. כולם נסעו לשדה התעופה והגיעו רגע לפני ההליקופטורים הניחו. הילדים רצו להוריהם וכולם חבקו ונשקו.

"עמרי, או עמרי! ברוך השם שאתה חי" אמרה אמא של עמרי בשמחה.

"הי, אמא, אולי אנחנו יכולים לטוס לישראל? אני רוצה לטוס לשם מאוד."

אמא של עמרי הביטה בילד שלה בחוסר אמון, וחבקה אותו עוד פעם.